

buitenshuis alleen dan haar kracht ontwikkelt, als het kranken geldt, die in buitengewone omstandigheden verkeerden.

Maar juist hiertegen gaat de tegenwoordige Ziekenverpleging in.

Dat merkt ge het sterkst hieraan, dat zoo tal van jonge dochters dwepen met de ziekenverpleging buitenshuis, en die er toch thuis nauwlijks toe te brengen waren, om een kranke van eigen familie ook maar tijdelijk te verzorgen.

Als er een dienstbode in eigen huis krank werd, dacht men er niet aan, 's nachts bij haar te waken, werd door meer dan één niet naar haar omgezien. Maar breng nu diezelfde dienstbode naar een Gasthuis over, en laat datzelfde meisje daar als ziekenverpleegster zijn aangesteld, en ze zal met geestdrift alle diensten bij haar waarnemen.

Iets wat volstrekt niet alleen van kranke dienstboden geldt, maar helaas, evenzoo toepasselijk is op kranke zusjes of broertjes, of zelfs op vader en moeder als ze het bed moesten houden. Dan was er nooit tijd. Dan moest men telkens uit. Dan kwam het denkbeeld van aanhoudende toewijding niet op. Dan scheen het de natuurlijkste zaak ter wereld, dat men zijn kranken óf half onverzorgd liet liggen, óf wel ze overliet aan dienstboden.

Maar geef nu datzelfde jonge meisje een aanstelling als ziekenverpleegster, om in een vreemd gezin of in een ziekenhuis kranken te verplegen, en opeens ontwaakt er een gevoel van roeping, van verantwoordelijkheid, van hooger toewijding; en is er een lust, een ijver, een geestdrift, die in het eigen gezin nooit gekend waren.

Dat nu verdient afkeuring, reeds bij de ongeloovigen, maar sterker nog bij de jonge meisjes van Christelijke belijdenis.

Zij althans moesten verstaan, dat de ordinantiën Gods eerbiediging vragen. Zij voor het minst moesten het inzien, dat een aandrift niet geheiligd is, die eerst opwaakt bij het bijzondere, tegenover den vreemde, in het *buitengewone*, en die koud, onaandoenlijk en werkeloos bleef in de *gewone* levensomstandigheden. Ge zult uw naaste liefhebben als uzelfen, maar daarom juist niet hen, die in uw gezin u het naaste zijn, voorbijloopen, om te zoeken wie u minder na bestaan.